

Agatha Mystery

Primera edició: maig del 2015

Títol original italià: *Trappola a Pechino*

Idea original de Mario Pasqualotto.
Projecte editorial d'Atlantyc a Dreamfarm, s.r.l., Itàlia,
en col·laboració amb Luca Blengino.
Coberta original i il·lustracions: Stefano Turconi
Adaptació del disseny i maquetació: Emma Camacho

Edició: David Sánchez
Coordinació editorial: Anna Pérez i Mir
Direcció editorial: Iolanda Batallé Prats

© 2015 Atlantyc a Dreamfarm s.r.l., via Leopardi 8, 20123 Milà, Itàlia
Publicat per primera vegada per Istituto Geografico De Agostini, S.p.A.,
Novara, Itàlia.

© 2015 Laia Font i Mateu, per la traducció
© 2015 La Galera, SAU Editorial, per l'edició en llengua catalana
Drets internacionals © Atlantyc a S.p.A., via Leopardi, 8 - 20123 Milà
(Itàlia) - foreignrights@atlantyc a.it, www.atlantyc a.com

Tots els noms i personatges continguts en aquest llibre són llicència exclusiva d'Atlantyc a S.p.A. en la seva versió original. Les versions traduïdes i/o adaptades són propietat d'Atlantyc a S.p.A. Tots els drets reservats.

La Galera, SAU Editorial
Josep Pla, 95
08019 Barcelona
www.lagaleraeditorial.com
lagalera@lagaleraeditorial.com

Imprès a Limpergraf. Mogoda, 29-31 Pol. Ind. Can Salvatella.
08210 Barberà del Vallès

Dipòsit legal: B-5.751-2015
Imprès a la UE

ISBN: 978-84-246-5361-3

No és permès d'emmagatzemar, reproduir o transformar de cap manera, ja sigui electrònica o mecànica, incloent-hi la fotocòpia o l'escaneig o qualsevol altre sistema d'emmagatzematge, la totalitat o part d'aquest llibre sense l'autorització escrita del propietari del copyright. Per a més informació, adreceu-vos a Atlantyc a S.p.A.

Sir Steve Stevenson

TRAMPA A PEQUÍN

Il·lustracions de
Stefano Turconi

Traducció de Laia Font i Mateu

laGalera

VINTENA MISSIÓ

PARTICIPANTS

Agatha

Dotze anys, aspirant a escriptora de novel·la negra, té una memòria formidable.

Larry

Estudiant matusser de la prestigiosa escola per a detectius Eye.

Mister Kent

Exboxejador i majordom amb un impecable estil britànic.

Watson

Gat siberià insuportable amb l'olfacte d'un gos coniller.

Uncle Chen

Cabells grisos i barbeta de mosqueter. És mestre de pintura tradicional sobre paper d'arròs.

DESTINACIÓ: LA XINA

OBJECTIU

Investigar el robatori del drac de jade al Museu d'Art de Pequín. Però sobretot descobrir qui ha segrestat en Larry i on el té presoner!

El matí del tercer dia de l'any, Londres tenia la típica atmosfera lúgubre dels mesos d'hivern. Un cop acabades les celebracions de Cap d'Any, els carrers del centre eren buits i sense color. Per l'aire voleiaven flocs de neu dispersos, i queien sobre la capa de gel que embolcallava la ciutat.

En Larry Mystery, de catorze anys, caminava amb penes i treballs per la zona de vianants del pont de Westminster i deixava rere seu el Big Ben. Per combatre la gelor, s'havia abrigat amb un anorac de color quitrà que ressaltava la seva figura pàl·lida i escanyolida.

—És increïble, no es veu ni una ànima! —va

exclamar, pentinant-se els cabells humits — . Sembla que sigui al videojoc *London Zombies*, quan els morts vivents han envaït la ciutat i tots els supervivents han fugit!

L'escenari era ben diferent de l'última vegada que havia passat per allà. El 31 de desembre havia anat justament al pont de Westminster per veure els tradicionals focs artificials a la riba del Tàmesi.

Havia tornat molt tard al seu àtic del Baker Palace i s'havia assegut davant dels set ordinadors que tenia fins a trenc d'alba per gaudir en directe de les celebracions a les altres ciutats del món.

—Si és que sóc un gran noctàmbul —va dir amb una punta d'orgull. Mentre reia, la boca es va desdibuijar en un llarg badall—. Pensant-hi

bé, les nits següents també he dormit poc, per això encara no he recuperat les forces. Ostres, si caic de son...

En aquell instant precís, un projectil glaçat va encertar el jove a l'esquena.

—Ai! —va xisclar, girant-se en sec—. Es pot saber què passa?

Al final del pont, trenta metres més endavant, un grup de criatures estava embrancat en una guerra ferotge de boles de neu.

—Perdona! —va cridar un dels nens—. No et volia tocar!

—Això espero! —va protestar en Larry. Es va fregar l'omòplat adolorit i va continuar caminant mentre remugava—. Els marrecs d'avui dia no respecten res. Si sabessin amb qui se les heuen!

Sí, amb qui se les havien?

En Larry Mystery, de nom codificat LM14, anava a l'escola per a detectius Eye International, la més prestigiosa en el seu camp. A més de fer les

classes teòriques, sovint l'enviaven a algun racó de món per dur a terme investigacions perilloses i resoldre casos molt complicats.

—Un dia seré el millor detectiu de Londres —va continuar murmurant—. Encara millor que Sherlock Holmes i James Bond! I aleshores veurem qui es burla d'en... AAAI!

Una altra bola de neu l'havia tocat en tot el front. Enfurismat, en Larry va alçar la vista just a temps de veure com les criatures se n'anaven corrent i rient.

—Dimoni de nens! —va cridar—. Si us atrapo, serà pitjor per a vosaltres!

Va agafar una mica de neu de la barana del pont i en va fer una bola per respondre a l'atac, però els agressors ja s'havien amagat entre els cotxes aparcats.

Desconsolat i adolorit, el jove detectiu va accelerar el pas. Anava a la riba sud del riu, als afores. Allà s'alçava Mystery House, la imponent mansió

victoriana on vivia l'Agatha, la seva formidable cosineta.

Últimament l'havia deixada de banda, s'havia estimat més passar l'estona amb els amics. Aquell matí s'havia llevat molt d'hora per anar a desitjar-li un bon any en persona i veure com estava. I és que la nit abans mister Kent, el majordom de Mystery House, l'havia informat que l'Agatha era al llit amb la grip.

Segons el doctor Wodehouse, el metge de capçalera, tan sols calia recórrer als remeis de tota la vida: bossa de gel per a la febre, brou de pollastre i repòs absolut durant quatre o cinc dies.

—Esperem que estigui més bé! Amb mi sempre és tan atenta... —va lamentar en Larry—. No sé pas com me'n sortiria sense la seva ajuda.

En pensar això, el noi es va tornar a paraitzar. Li acabava de passar pel cap una imatge apocalíptica: què passaria si en aquell moment el cridessin per a una missió? Fins ara l'Agatha

l'havia seguit en totes les investigacions. Gràcies al seu increïble olfacte per investigar, la cosina sempre aconseguia treure'l de tots els embolics.

Però, i si l'Eye International el necessités justament ara?

En Larry es va remenar nerviós les butxaques i en va treure l'EyeNet, el giny multifunció que l'escola donava als aspirants a detectiu. Va revisar frenèticament els missatges rebuts: el correu electrònic vessava de felicitacions que havien enviat els seus estranys parents escampats pel món, acompanyades de centenars de fotos, com la de la tia Diana, que ballava entre els gorilles de les muntanyes Virunga, a Ruanda.

Descobrir que no havia arribat res urgent va ser com un bàlsam per al seu estat d'ànim. Va adoptar una expressió solemne i es va emmirallar en una placa de gel.

—Amic meu, un molt bon propòsit per a l'any nou: demostrar que ets capaç de sortir-te'n tot sol.

En el fons, què tindria de dolent, anar a una missió sense l'Agatha, mister Kent i el gatot del Watson?

Per pura casualitat, un moment després l'Eye-Net va emetre un xiulet molt agut. En Larry es va sobresaltar, va agitar els braços mentre patinava per la vorera gelada i va caure de cul. Els nens, que encara l'espiaven de lluny, es van partir de riure.

—Ai, ai, tranquil·litat —va dir en Larry amb un fil de veu. Va desbloquejar la pantalla tàctil del giny de titani amb un gest ràpid—. Segur que és una altra felicitació de Cap d'Any d'algun...

La frase se li va encallar a la gola quan a la pantalla van aparèixer el símbol de l'escola i el nom codificat del seu professor de Pràctiques d'investigació, l'agent UM60. El curt comunicat deia:

PRIORITAT ABSOLUTA PER A L'AGENT LM14

DESTINACIÓ: PEQUÍN, LA XINA.

OBJECTIU: RECUPERAR ESTATUETA DE JADE

SOSTRETA DEL MUSEU D'ART. AVIÓ SURT
D'AQUÍ A DUES HORES.

DETALLS AL DOSSIER ADJUNT.

PS: LES FESTES S'HAN ACABAT, TORNEM A
L'ACCIÓ.

Molt espantat, en Larry va marcar ràpidament el número de telèfon de Mystery House.

Al cap d'un parell de trucs, mister Kent va contestar amb el seu to educat habitual.

—Bon dia, senyoret Larry.

—Aaa..., bon dia —va replicar ell—. Saps...
Aaa... Volia saber si l'Agatha ja està bona. Que li ha baixat la febre aquesta nit?

—Malauradament no —va sospirar el major-dom a l'altre extrem de la línia—. Crec que encara trigarà un parell de dies a poder llevar-se.

El noi, encara estès a la vorera, va tenir la sensació que queia per un abisme vertiginós.

—És que... —va aconseguir dir—. Venia cap aquí a veure-la, però m'acaben de convidar a participar en una nova missió i l'avió surt d'aquí a poc...

—Ja ho entenc —va reflexionar mister Kent—. Em fa l'efecte que aquesta vegada miss Agatha no el podrà acompanyar. Dorm profundament. Vol que la desperti i l'hi preguntis?

En Larry no volia augmentar el seu sentiment de culpabilitat.

—No, gràcies, no la molestis —va contestar fluixet—. Li trucaré des de Pequín un dia d'aquests.

Va penjar i es va posar dret agafant-se a la barana. Un calfred li va recórrer l'esquena: la bola de neu se li havia ficat pel coll de l'anorac i ara li baixava per la pell com un rierol glaçat.

Va serrar les dents i va mirar de no fer-ne cas.

—Si em vull convertir en un gran detectiu, ha arribat el moment de demostrar-ho. Agatha, tu cura't tranquil·la; jo, mentrestant, resoldré el cas de l'estatueta tot sol —va dir amb èmfasi—.

Ànims, que ho puc fer! Vaig a preparar la maleta!

Mentre girava cua, una altra bola de neu el va encertar de ple a les dents. Es va haver de plegar endavant per l'atac de tos que li va agafar. Un cop alliberada la boca de la massa gèlida, va aixecar un puny amenaçador en direcció als agressors.

—Això ja és massa, mocosos, ara passarem comptes! —va cridar a plens pulmons.

Les criatures, però, ja s’havien allunyat cap als carrers del centre, petant-se de riure.

—Així deixarà de parlar sol, aquell sonat! —va ressonar pel Tàmesi.